

Gelli, dnd $\frac{8}{12}$ 88.

rec. ois $\frac{8}{V}$ 88

Ernest Vinagre bre
or 1888

Eller, Stockholm, den 8 april 1858.

Dei var således blott en dröm detta ditt lif! Un-
derliga äro i sanning förgynnens rådslur. Dei äro svåra
att fåna att du mera ej finnes på jorden. Dei äro
svåra att fåna att du gån levi för alltid, för
alltid ditt ingen dödlige äga trängt. Du var ju
så ung, så full af lif, så glad och frisk. Så
ren, så skön i rök, som rosenknappen, hvilken
just äro i begrepp att slå upp sin äga smär-
dagens strålar så var öfver du. För ditt äga
måste ju framtiden synas så skön och klar, som
hafvet i morgonljuset. Ej ens den ringaste
vindfläkt kunde spara, en vindfläkt, som skul-
le ha kunnat uppröra dess glä. Ej en moln
kunde skugga för din framtids solbelysta ho-
rison. Lifet lag emat dig. Världen var för dig en
vårsmorgon full af lif och fröjd, och själf var du
en af varens älskvärdaste företeelser. Och nu äro
ej detta mer. Hvad var då förgynnens mening
därmed? Hvarför skulle du just levi? Hvar-
för och skulle du så snar, så snar nu
just så lifet förut skulle öppnas för dig?
Hväm kan vara därpå? Men han, som vet att,
han viste väl öfver att det var bäst för dig.
Gud allena, han vet hvad i en framtid hade

kunnat räta dig, ty han oss synes ju att så
annorlunda än för honom. Jag vill ej tänka
därpå; men vi endast två att det skett till
det bästa. Och huru skönt är det också ej
att du så sadan som du. Ingen finnes, som ej med
en tanke af vänskap skall tänka på dig efter
din död. Ej du kan ju ej hafva någon annan i
lifet. Aldrig skulle bliva kunnat annat än
känna sig dragen till ^{dig med kärlek} ännu de ädla hän-
star, som spira i en människubrist. Ty
dessa känslor funno gentilhet hos dig. Du
hade en hjärta i detta ord. Sannare mening,
och detta ditt varma hjärta lyfte ständigt
fram för ditt strålade äga. Och ditt kvinliga,
vaka väsen och ditt vänsäla sinne skulle
outplanligt stå invistadt i dina säjande
värmer hjärtan. Och hvad du var för dem, då-
kam vittna de talar vi ännu ägna ditt minne.
Dessa talar och en tyge levi till upfaren,
äro att hvad vi kunna skänka dig nu baram
en bevis på att du var säker den i vår heta
meri älskade. En hjärthjert tack till för hvad som
var. I of i frid.

Att från världens storm och skrid
från den ro, sorg och himmel
Du nu flytt bort från till denna himmel
Din kärlek lor och ljus och frid.

